

Przepisy transponujące dyrektywę w Irlandii nie mogą zapewnić skutecznego stosowania dyrektywy w sprawie oceny oddziaływania na środowisko. Dlatego Irlandia naruszyła ogólny obowiązek zapewnienia skutecznego stosowania dyrektywy zgodnie z art. 249 traktatu WE.

Wystąpił szereg szczególnych nieprawidłowości dotyczących przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko elektrowni wiatrowych w Derrybrien, County Galway, prowadzących do oczywistego naruszenia dyrektywy.

(¹) Dz.U. L 175, str. 40.

(²) Dz.U. L 73, str. 5.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-217/06)

(2006/C 178/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis, pełnomocnik, M. Mollica, adwokat)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że wobec okoliczności, iż na podstawie umowy nr 7/91 z dnia 2 października 1991 r. i związanych z nią aktów prawnych, Comune di Stintino (gmina Stintino) powierzyła bezpośrednio spółce Maresar zamówienie na wykonanie robót w zakresie określonym w uchwale nr 48 Consiglio comunale di Stintino (rady gminy Stintino) obejmującym w szczególności „projektowanie i konstrukcję urządzeń dla technologicznej i strukturalnej adaptacji, uporządkowania i uzupełnienia instalacji wodociągowej i odwadniającej, sieci dróg, miejskich budynków i urządzeń służebności publicznej, ośrodków turystycznych zarówno zewnętrznych jak i należących do Comune di Stintino, łącznie z oczyszczeniem wybrzeża i w centrów turystycznych oraz usunięciem zanieczyszczeń”, z pominięciem przeprowadzenia postępowania przewidzianego w dyrektywie 71/305/EWG (¹), a w szczególności nie publikując ogłoszenia o zamówieniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom,

które na niej ciążyą na podstawie dyrektywy Rady 71/305/EWG dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych, w szczególności art. 3 i 12,

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja stwierdza, że umowa z 2 października 1991 r. zawarta pomiędzy Comune di Stintino a spółką Maresar stanowi zamówienie publiczne w rozumieniu prawa wspólnotowego. Zamówienie to, dotyczące prac, których wartość (ok. 16 mln. EUR) znacznie przekracza próg wymagany dla zastosowania obowiązującej w tym czasie dyrektywy, powinno było zostać udzielone zgodnie z jej przepisami.

Co się tyczy argumentów podniesionych przez władze włoskie na uzasadnienie uchybienia, którego się dopuściły, Komisja przypomina, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, państwo członkowskie nie może powoływać się na wewnętrzne trudności dla uzasadnienia uchybienia obowiązków wynikających z prawa wspólnotowego.

(¹) Dz.U. L 185, str. 5

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Hiszpania) w dniu 15 maja 2006 r. — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia przeciwko administracji państwowej (Ministerio de Educación y Ciencia)

(Sprawa C-220/06)

(2006/C 178/34)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Nacional Sala de lo Contencioso-Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Strona pozwana: administracja państwowa (Ministerio de Educación y Ciencia)

Pytanie prejudycjalne

„Czy wykładni art. 43 i 49 traktatu WE w związku z jego art. 86 wówczas, gdy artykuły te są stosowane w ramach liberalizacji usług pocztowych ustanowionej dyrektywami 1997/67/WE⁽¹⁾ i 2002/39/WE⁽²⁾ oraz w ramach naczelnych zasad rządzących zamówieniami publicznymi ustanowionych dyrektywami ad hoc, należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwiają się one porozumieniu, którego przedmiotem objęte są zarówno usługi pocztowe zastrzeżone jak i niezastrzeżone, a tym samym zliberalizowane, zawartemu pomiędzy spółką państwową, której kapitał w całości należy do władz publicznych i która ponadto jest operatorem wyznaczonym do świadczenia powszechnych usług pocztowych a organem administracji państwowej?”

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998 r. L 15, str. 14).

⁽²⁾ Dyrektywa 2002/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dalszego otwarcia na konkurencję wspólnotowych usług pocztowych (Dz.U. L 176, str. 21).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 15 maja 2006 r. — Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH przeciwko Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sprawa C-221/06)

(2006/C 178/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stadtgemeinde Frohnleiten i Gemeindebetriebe Frohnleiten GmbH

Strona pozwana: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft.

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy art. 10, 12, 23, 25, 49 lub 90 WE sprzeciwiają się przepisowi krajowemu, który za składowanie odpadów na

składowisku nakłada podatek (opłata za skażone odpady), który jednocześnie przewiduje zwolnienie z tego podatku za składowanie odpadów, które powstają w trakcie zabezpieczania albo rekultywacji skażonych powierzchni (powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia lub wcześniej skażonych miejsc), gdy powierzchnie (powierzchnie, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia lub wcześniej skażone miejsca) są wpisane do urzędowego rejestru [Verdachtsflächenkataster (rejestru powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia) lub do Altlastenatlas (spisu wcześniej skażonych miejsc) przewidzianych przez ustawę, przy czym do tych rejestrów mogą być wpisane jedynie powierzchnie znajdujące na terytorium kraju, w związku z czym zwolnienie podatku jest jedynie możliwe w przypadku składowania odpadów pochodzących z powierzchni, na których prawdopodobnie wystąpiły skażenia lub z wcześniej skażonych miejsc położonych na terytorium kraju?

Odwołanie wniesione w dniu 16 maja 2006 r. przez Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-35/04, Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Ferrero OHG mbh

(Sprawa C-225/06 P)

(2006/C 178/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Athinaiki Oikogeniaki Artopoiia AVEE (Przedstawiciel: adwokat A. Tsavdaridis)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Ferrero OHG mbh

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji,
- odrzucenie w całości sprzeciwu wobec rejestracji zgłoszonego znaku towarowego,
- obciążenie Urzędu i interwenienta kosztami postępowania, nie wyłączając kosztów postępowania w sprawie sprzeciwu oraz kosztów postępowania przed Izbą Odwoławczą i Sądem Pierwszej Instancji.